

OVO JE NAŠA VJERA

šejh 'Abdullāh ibn Muhammed ibn 'AbdulWehhāb

www.kelimetul-haqq.org

OVO JE NAŠA VJERA šejh 'Abdullāh bin Muhammed

OVO JE NAŠA VJERA

šejh 'Abdullāh
ibn Muhammed ibn 'AbdulWehhāb

Plav, Sandžak
ša'bān 1432. hidžretske
jul 2011. godine

Izdavač:

"K e l i m e t u l - H a q q"

Plav, Sandžak

www.kelimetul-haqq.com

www.kelimetul-haqq.org

kelimetul_haqq@hotmail.com

Autor:

šejh 'Abdullāh ibn Muhammed ibn 'AbdulWehhāb

Prijevod, prelom i lektura teksta:

Ebū Ahmed

Unos teksta

Ummu Ahmed

Dizajn korice:

Ebū Merjem

Štampa:

"K e l i m e t u l - H a q q"

V A Ž N A N A P O M E N A !

Svako kopiranje i umnožavanje ove knjige

ili bilo kojeg njenog dijela

bez odobrenja izdavača je veoma

pohvaljeno i preporučljivo

***Rekao je Allāhov Poslanik
Muhammed, sallallāhu 'alejhi we sellem:***

"Najvrijedniji džihād je reći **riječ istine** pred nepravедnim vladarem."¹

"Prvak šehīdā je Hamza, a potom čovjek koji dođe nepravедnom vladaru, kaže mu **istinu** u lice, pa ga vladar ubije."²

"Neka nikoga od vas ne spriječi strah od ljudi da kaže istinu kada je vidi ili bude njen svjedok, jer mu **riječ istine** neće približiti čas smrti, niti mu umanjiti nafaku."³

¹ hadīth bilježe Ebū Dāwūd, et-Tirmidhī i Ibn Mādže u svojim "Sunenima" od Ebū Se'īda el-Hudrija i Ebū Umāme el-Bahilija

² hadīth bilježi Hākim od Džābir ibn 'Abdullāha

³ hadīth bilježi imām Ahmed u svome "Musnedu" od Ebū Se'īda el-Hudrija

OVO JE NAŠA VJERA šejh 'Abdullāh bin Muhammed

PREDGOVOR IZDAVAČA

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Sva hvala pripada Allāhu, Gospodaru svjetova i neka su *salawāt* i *selām* na našeg poslanika Muhammeda, njegovu porodicu i sve *ashābe*.

Knjiga koja je pred vama je prijevod *risāle* ⁴ šejha 'Abdullāha, sina šejha Muhammeda ibn 'Abdul-Wehhāba, *Allah im se obojici smilovao*. Nije nam poznato da ova *risāla* igdje postoji odvojena, štampana kao zasebno djelo, a kako je ona sastavni dio knjige "*Ed-Durerus-Senijje*", ⁵ osjetili smo potrebu dati joj naslov, pa smo je nazvali onime što najbolje opisuje njenu tematiku.

Tako smo joj dali naslov "*Ovo je naša vjera*", jer u njoj šejh, *Allāh mu se smilovao*, objašnjava ono u što vjeruje svaki pripadnik *ehlus-sunneta wel-džamā'ata* i pobija glasine, laži i potvore vezane za njihovo vjerovanje.

⁴ Tj. pisma ili poslanice.

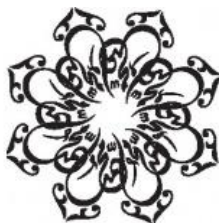
⁵ 1. tom, 222.-241. str.

Molimo Uzvišenog Allāha da prijevod i štampanje ove knjižice učini teškim na vagi naših dobrih djelā na Sudnjem danu.

Molimo Uzvišenog Allāha da učini naša djela ispravnim, da ih učini samo radi Njegovog Lica iskrenim i da ne dozvoli da ni za koga u njima bude udjela, mimo Njega Uzvišenog.

Molimo Allāha, *subhānehu we te'ālā*, da obilato nagradi svakog ko svojim trudom, vremenom i imetkom doprinese da se ova i slične knjige distribuiraju među ljudima.

"KELIMETUL-HAQQ"

Šejh 'Abdullāh ibn eš-šejh Muhammed bin 'Abdul-Wehhāb je rekao:

U ime Allāha, Milostivog, Samilosnog.

Hvala pripada Allāhu, Gospodaru (svih) svjetova i neka su *salawāt* i *selām* na našeg Vjerovjesnika, Muhammeda *el-Emīna*, njegovu porodicu, njegove *ashābe* i *tabi'īne*.

A potom:

Mi, skupina *gazwe* (vojne ekspedicije) *muwehhidā*, kada nas je Allāh počastio – a Njemu pripada sva hvala – ulaskom u Mekku el-Mušerrefu, u podne dana subote, 8. dana mjeseca *Muharrema el-harāma* 1218. godine nakon *hidžre*, nakon što su glavešine Mekke, njena *'ulema* i svi njeni stanovnici tražili garanciju bezbjednosti od *emīra gazwe*, Su'ūda; nakon što su se prethodno složili sa vođama *Hadžidža* i *emīrom* Mekke, da se bore protiv njega ili ostanu u *haremu*, da ga spriječe od Kuće (Ka'be), ali je Allāh – kada su trupe *muwehhidā* krenule marširati ka njima – ubacio strah u njihova srca, pa su se oni rasuli u panici, svaki od njih smatrajući povlačenje svojom najboljom opcijom.

I *emīr* je tada ponudio garanciju bezbjednosti svakome u *el-haram eš-šerīfu*, i mi smo ušli, a slogan nam je bio *telbija*, sigurni i obrijanih glava i

skraćenih kosā, ne bojeći se nikoga od stvorenja, već samo od Gospodara Sudnjeg dana.⁶

A kada su trupe ušle u *harem*, u svom velikom broju, sa samopouzdanjem i smirenošću, dobrim ponašanjem, ušle su bez sječenja stabala, ne jureći životinje, niti prolivajući ikakvu krv, izuzev krvi kurbāna ili onih životinja koje je Allāh učinio dozvoljenim, u skladu sa propisanim načinom.

I kada smo završili svoju *'umru*, sakupili smo ljude u jutro dana nedjelje, a *emīr, rahimehullāh*, je 'učenjacima predstavio ono što smo mi tražili od ljudi i zbog čega smo se borili protiv njih, a to je: *ihlās* (čistoća) *tewhīda* za Uzvišenog Allāha, jedino. I on ih je obavijestio da između nas i njih nema razilaženja u pogledu ičega, izuzev u vezi dvije stvari:

Prva od njih je *ihlās* (čistoća) *tewhīda* za Uzvišenog Allāha, spoznaja vrsta *'ibādeta* i spoznaja da je *du'ā* (dova) jedna od njih, te razjašnjenje značenja *širka* zbog kojeg se naš Vjerovjesnik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, borio protiv ljudi, a njegov poziv se nastavio dugi period poslanstva u taj

⁶ Šejh kao da aludira na *ājet*: "...da ćete, sigurno, u Časni hram ući sigurni - ako Allāh bude htio - neki obrijanih glava, a neki podrezanih kosa, bez straha." (*sūra el-Feth*, 27. *ājet*) (napomena prevodica)

tewhīd i napuštanje *širka* (pridruživanja partnera Allāhu), sve to prije nego što su mu naređena ostala četiri *erkāna* (temelja) islāma.

A druga stvar je *el-emr bil-ma'rūfi wen-nehj 'anil-munker* (naređivanje dobra i odvracanje od zla), od čega kod njih nije ostalo ništa, osim imena, a njegov efekat i značenje su izbrisani.

Tako su se oni sa nama složili u pogledu dobrote onoga na čemu smo mi, uopšteno i u detalje, i *emīru* su dali *bej'u* na Knjigu i sunnet; to je od njih prihvaćeno i svima je bilo oprošteno.

Stoga on nije stavio ni najblaži pritisak ni na jednog od njih i nije prestao da se prema njima ophodi sa krajnjom blagošću, posebno prema učenjacima.

Tako smo im mi objasnili – na tom sastanku prije nego su se oni razdvojili od nas – dokaze za ono na čemu smo, a od njih smo tražili *nasīhat*, podsjetnik i objašnjenje istine.

I obavijestili smo ih da je *emīr* na tom sastanku jasno izjavio da ćemo mi prihvatiti sve za šta oni iznesu jasan dokaz iz Knjige sunneta ili predaju *selefus-salīha*, kakvi su *hulefā'ir-rašidūn*, oni koje nam je naređeno da slijedimo u njegovim riječima, *sallallāhu 'alejhi we sellem*:

"Slijedite moj sunnet i sunnet ispravno upućenih halīfā nakon mene...",

...ili od četiri *mudžtehidā imāmā* i onih koji su uzeli znanje od njih, do kraja treće generacije, zbog njegovih, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, riječi:

"Najbolja od vas je ova moja generacija, a onda oni koji ih slijede, a onda oni koji ih slijede."

I mi smo ih obavijestili da smo mi sa Istinom, gdje god ona išla, da smo sljedbenici jasnog dokaza i da mi ne marimo ako to znači supotstavljanje onome na čemu su bili oni prije nas, i oni nisu porekli išta od toga.

U VEZI SA TRAŽENJEM POTREBA OD MRTVIH I U VEZI GRAĐEVINA SAGRAĐENIH NAD GROBOVIMA ⁷

Tako smo im mi iznijeli *mes'elu* (pitanje) traženja potreba od mrtvih i pitali ih da li je i dalje (kod njih) ostala ikakva *šubha* (nejasnoća) u pogledu toga. Tada je jedan od njih spomenuo jednu ili dvije *šubhe* i mi smo ih pobili neospornim dokazima iz Knjige i sunneta, sve dok oni nisu prihvatili i dok među njima nije ostao niko ko je imao neku (ikakvu) sumnju ili nejasnoću u pogledu onoga zbog čega smo se mi borili protiv ljudi i da je to jasna istina u koju nema nikakve sumnje.

I oni su nam dali svoje najjače zakletve, a da to od njih nije ni traženo, da su se njihova prsa raširila i njihova savjest raščistila, da kod njih nije ostalo nimalo sumnje da onaj koji kaže: "O *Allāhov Poslaniče!*", ili: "O *Ibn 'Abbās!*", ili: "O *'AbdulQādir!*" ili drugo mimo njih od stvorenjā, tražeći time da otkloni zlo ili pribavi dobro, od onoga što niko nije u

⁷ Ovaj i sljedeći naslovi ne postoje u originalu na arapskom jeziku, ali su ubačeni radi bolje preglednosti prilikom prelistavanja i iščitavanja ovog kratkog, ali vrijednog djela, te prilikom vraćanja i podsjećanja iz istog (napomena prevodioca).

stanju učiniti, osim Uzvišenog Allāha, kao što je izliječenje bolesnog ili pomoć protiv neprijatelja, ili čuvanje od nevolje ili slično; da je takav *mušrik*, počinitelac *velikog širka*, čiju je krv *halāl* pročiti i imetak uzeti, čak i ako on vjeruje da je vrhovni upravitelj svemirom jedino Uzvišeni Allah, ali se okrenuo stvorenjima *dovom*, tražeći od njih *šefā'at* (zagovorništvo), i približavajući se preko njih u cilju da ispuni svoju potrebu od Allāha, vrlinom njihove "tajne" i njihovim posredovanjem za njih, dok su oni u *berzahu*.

I da su građevine sagrađene nad grobovima dobrih ljudi u ovo doba postale poput kipova kojima se ljudi okreću za ispunjavanje potreba, i kod kojih se čine djela pobožnosti, i čiji stanovnici se prizivaju u teškoćama, kao što su to ljudi prvog *džāhilijeta* imali običaj činiti.

A među njima su bili i *muftija hanefijā*, šejh 'AbdulMelik el-Qale'i, Husejn el-Magribi, *muftija mālikijā*, i 'Aqil ibn Jahjā el-'Alewi.

Tako smo, nakon toga, mi uništili sve čemu se činio *ibādet*, veličanjem i vjerovanjem u njega, i u šta se nadalo da je *sebeb* (uzrok) koristi i pomoći, od svih građevina sagrađenih na grobovima, i drugo mimo toga, sve dok u toj čistoj zemlji nije nestao

svaki obožavan *tāgūt*, a sva hvala za to pripada Allāhu.

Onda su ukinuti svi porezi i carinske stope, i sve duhanske lule su slomljene, i objavljeno je da su one *harām*. I spaljena su sva mjesta posjećivana od strane *hašāšīna* (korisnika narkotika), kao i ona mjesta koja su bila poznata po nemoralu, i objavljeno je da svako mora klanjati u *džemā'atu*, umjesto klanjanja u različitim grupama; naprotiv, da se ljudi trebaju sakupiti da klanjaju za jednim *imāmom*, a da bi taj *imām* trebao biti sljedbenik jednoga od četiri *imāmā*, *Allāh bio zadovoljan njima*. Onda bi ljudi tako bili ujedinjeni, Allāh jedini bi bio obožavan, došlo bi do saglasnosti, a razdor bi nestao. I njima je postavljen *emīr* i stvari su bile izmirene bez prolivanja krvi, narušavanja časti, ili pritiska na bilo koga, a sva hvala pripada Allāhu, Gospodaru (svih) svjetova.

Onda su njima date *risāle* (poslanice, pisma) koja je napisao *šejh Muhammed* u vezi *tewhīda*, a koja sadrže dokaze i objašnjenje argumenata za to (*tewhīd*), sa nedvosmislenim *ājetima* i *mutewātir hadīthima*, u cilju da se ubijede. A sažetak tog pisma je učinjen za opštu javnost, da bude distribuirano na njihovim sijelima i proučavano na njihovim skupovima, a i za *'ulemu* da im objasni njegova značenja, da bi oni spoznali *tewhīd* i uhvatili se za *el-'urwetul-wuthqā* (najšvršću vezu), i da bi im bila

razjašnjena stvarnost *širka*, da bi ga oni mogli izbjeći, bijući na *basīri* (jasnom razumijevanju), bezbjedni.

A među onima koji su bili prisutni od *'uleme* Mekke i svjedočili većinu onoga što se desilo je i Husejn ibn Muhammed ibn el-Husejn el-Ibrīqī el-Hadremī el-Hajjānī. On se bez oklijevanja sastao sa Su'ūdom i njegovim savjetnicima od ljudi od znanja i pitao je o *mes'eli* (pitanju) *šefā'ata*, koja je bila *sebeb* vađenja sablji, bez ustručavanja ili stida, jer on prije nije uradio ništa pogrešno u vezi toga.

Tako smo ga mi obavjestili da je naš *medhheb* u *usūlud-dīn* (osnovama vjere) – *medhheb ehlu-sunneta wel-džemā'ata*, i da je naš put – put *selefā*, koji je bezbjedniji (sigurniji) put, a uistinu i put većeg znanja i i mudrosti, nasuprot onima koji kažu da je to put *khalefā*.

ALLAHOVA SVOJSTVA I EL-QADĀ' WEL-QADER

I mi prihvatamo *ājete* i *hadīthe* o (Allāhovim) svojstvima na njihovom *dhāhiru* (pojavnim značenjima) i mi ostavljamo njihova (istinska) značenja – vjerujući u njihove stvarnosti – Uzvišenom Allāhu. Jer je Mālik, jedan od najvećih učenjaka *selefā*, kada je upitan o *el-istiwā'u* u Njegovim riječima (Uzvišenog): **”Milostivi se iznad 'Arša uzdigao”** (*sūra Tā-Hā*, 5. *ājet*), rekao: *”El-Istiwā' je poznat, njegov način je nepoznat, vjerovanje u njega je wādžib, a pitanje o tome je bid'a.”*

I mi vjerujemo da je sve, i dobro i loše, od volje Uzvišenog Allāha i da se u Njegovoj vlasti ne dešava ništa (drugo), izuzev onoga što On hoće. A rob nije u stanju da stvori svoja sopstvena djela; naprotiv, on od njih zarađuje nagradu Allāhovom dobrotom i kaznu Allāhovom pravdom, a Allāh nema obaveze nad svojim robom ni u čemu.

I (vjerujemo) da će Ga vjernici vidjeti na *āhiretu*, bez spominjanja ”kako” ili (pokušavanja) razumijevanja toga.

U VEZI SLIJEĐENJA *MEDHHEBĀ*

A u *furū'u* (ograncima vjere) smo mi na *medhhebu imāma* Ahmeda ibn Hanbela. Mi time ne prigovaramo nikome ko slijedi nekoga od četvorice *imāma*, nasuprot drugima mimo njih (četvorice), čiji *medhhebi* nisu razjašnjeni: *rāfidije*, *zejdijske*, *imāmijje* i slični njima; mi od njih ne prihvatamo ništa od njihovih iskvarenih *medhheba*; naprotiv, mi od njih zahtijevamo da slijede jednog od četiri *imāmā*.

I mi ne zaslužujemo stepen *el-idžtihād el-mutlaq* (apsolutnog *idžtihāda*) i niko među nama sebi to ne pripisuje. Međutim, ako u nekim *mes'elama* (pitanjima) nađemo autentični tekst iz Knjige ili sunneta koji nije derogiran ili specifikovan, ili nasuprot njega ne stoji jači dokaz, a jedan od četiri *imāmā* je rekao po njemu (po tom tekstu), onda ga mi uzimamo i napuštamo govor *medhheba*, kao što je (*mes'ela*) nasljeđivanje djeda i braće, jer mi u nasljeđivanju dajemo prednost djedu, i pored činjenice da se to suprotstavlja *hanbelijskom medhhebu*.

I mi se ne raspitujemo za *medhheb* čovjeka, i mi mu se ne suprostavljamo, osim kad nađemo jasan tekst koji se suprostavlja *medhhebu* jednog od *imāmā*, a to bude u *mes'eli* koja se tiče *shi'ar dhāhir*

(spoljašnjih simbola *dīna*), kao što je pitanje *imāma* u *namāzu*. Mi tako *hanefiji* i *mālikiji*, na primjer, naređujemo obavljanje iste smirenost dižući se sa *rukū'a* (*i'tidāl*) i na sjedenju između sedždi, zbog jasnoće dokaza za to, nasuprot slučaju *šāfi'ijskog imāma* koji uči *bismillu* naglas, kojem ne naređujemo da je uči u sebi; a postoji velika razlika između ove dvije *mes'ele*.

Stoga, kada je dokaz jak, upućujemo ih na slijeđenje teksta, čak i ako se on suprostavlja *medhhebu*, a do toga dolazi veoma rijetko.

I nema prigovora *idžtihādu* u nekim *mes'elama* nasuprot drugima, a ovo se ne suprotstavlja našem negiranju pripisivanja (zagovaranja) *idžtihāda* sebi, jer se desilo da je grupa *imāmā* četiri *medhheba* imala svoje pojedinačne stavove u pogledu određenih *mes'elā*, a koji su bile u suprotnosti *medhhebu* čijeg utemeljivača su slijedili.

U VEZI PISANJA 'ULEME

Štaviše, mi se za pomoć u razumijevanju Allāhove Knjige obraćamo dobro poznatim i uvaženim *tefsīrima* od kojih su najveći, po nama, *tefsīr* Ibn Džerīra i njegov sažetak od Ibn Kethīra eš-Šāfi'ijja, kao i (*tefsīri* čiji su autori) el-Begawī, el-Bejdāwī, el-Khāzin, el-Haddād, el-Dželalejn i drugi.

A za razumijevanje *hadīthā*, (obraćamo se) komentarima uvaženih *imāmā*, kao sto je komentar el-Asqalānija i el-Qastalānija na el-Buhārī, Newewijev (komentar) na Muslima i (komentar) el-Menāwija na "*El-Džāmi'us-Sagīr*".

I mi pridajemo veliku važnost knjigama *hadītha*, posebno *El-Ummehāt es-Sitt* i njihovim komentarima. I mi pridajemo važnost drugim knjigama u ostalim poljima nauke: *usūla*, *furū'a*, *qawā'ida*, *sīre*, *nahwa* (gramatike), *sarfā* (morfologije) i svih drugih nauka *ummeta*.

I mi ne naređujemo zabranjivanje bilo kakvih pisanja, izuzev onih koja sadrže ono u što su ljudi upali od *širka*, kao što je "*Rewdh er-Rajāhīn*" ili ono koje može biti *sebeb* defektima u '*aqīdi*, kao što je '*ilm el-mantiq* (nauka logike), koju je grupa učenjaka proglasila *harāmom*, ali mi ne tražimo slične njima.

Slično je i sa (knjigom) *"Ed-Delā'il"*, osim ako je njen vlasnik tvrdoglavo javno pokazuje (onda se to njemu zabranjuje).

A ono što se desilo od strane jednog beduina u pogledu zabranjivanja određenih knjigā stanovnika Tā'ifa, to je bilo zbog njegovog neznanja i on je, kao i drugi, bio upozoren da ne čini to.

ŠUBHE (NEJASNOĆE) I LAŽI U POGLEDU DA'WE

A od onoga na čemu smo je i to da mi ne smatramo porobljavanje Arapā dozvoljenim, niti smo to činili, a nismo se borili ni protiv koga (drugog), osim njih. I mi ne smatramo dozvoljenim ubijanje ženā i dece.

A što se tiče laži izmišljenih protiv nas, da bi se sakrila Istina i obmanula stvorenja (kao što su laži):

- da mi tumačimo Qur'ān našim mišljenjima,
- da mi prihvatamo samo one *hadīthe* koji se slažu sa našim razumijevanjem, bez vraćanja na *šerh* (komentar) i bez konsultovanja *šejha*,
- da mi umanjujemo status našeg Vjerovjesnika Muhammeda (*sallallāhu 'alejhi we sellem*) riječima: *"Vjerovjesnik je (samo) raspali skup kostiju u svom grobu. Štap jednog od nas je od veće koristi negoli on. On neće činiti šef'at (posredovati)"*,
- (da mi tvrdimo) da posjeta njemu nije *mendūb* (preporučena),
- (da mi tvrdimo) da on nije znao značenje (*šehādeta*) *"Lā ilāhe illAllāh"* sve dok mu (*ājet*) **"Znaj da nema boga osim Allaha"** nije

objavljen, i pored toga što je *ājet* spušten (tek) u Medīni,

- da se mi ne oslanjamo na riječi '*uleme*,
 - da mi zabranjujemo knjige sljedbenikā *medhhebā* zbog toga što one sadrže i istinu i laž,
 - da smo mi *mudžessimi* (antropomorfisti),
 - da mi *tekfirimo* sve ljude našeg vremena i (sve ljude) nakon šestog stoljeća po *hidžri*, izuzev onoga koji je na onome na čemu smo mi; a iz ovoga proizilazi njihova tvrdnja da mi ne prihvatamo *bej'u* ni od koga, sve dok on ne prizna da je prije bio *mušrik* i da su njegovi roditelji umrli pripisujući partnere Allāhu,
 - da mi zabranjujemo donošenje *salawāta* na Vjerovjesnika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*,
 - da mi apsolutno zabranjujemo propisan način posjećivanja grobova,
 - da je svakome ko slijedi naš put sve oprošteno, pa čak i njegovi dugovi,
 - da mi ne priznajemo *ehlul-bejtu* (*Allāh bio zadovoljan njima*) njihov *haqq* (pravo) i da ih mi prisiljavamo da se vjenčavaju za one koji nisu njima ravni,
 - da mi prisiljavamo starog čovjeka da razvede svoju mladu ženu da bi se ona udala za mladog čovjeka, ako je njihov slučaj donešen pred nas,...
- onda ni za šta od toga nema nikakve osnove.

Što se tiče svih ovih laži, kao i drugih mimo njih, o kojima smo pitani ranije, naš odgovor na svaku od ovih stvari je:

سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ

”Slavljen neka si Ti, Ovo je velika potvora!”⁸

Stoga, ko god od nas prenosi išta od toga ili nam to pripisuje – on je slagao na nas i potvorio nas je.

A ko god posvjedoči naše stanje, bude prisutan na našim sijelima i uvjeri se u ono na čemu smo, on će zasigurno znati da su sve to slagali i potvorili na nas neprijatelji vjere i braća *šejtānā*, u cilju da se ljudi uplaše i odvrte od predavanja *ihlāsom tewhīda* Uzvišenom Allāhu jedinom u *'ibādetu* i (da se odvrte od) napuštanja svih vidova *širka*, za koji je Allāh rekao da ga neće oprostiti, **”...a oprostiće ono što je manje od toga onome kome On hoće.”** (*sūra en-Nisā'*, 48. *ājet*)

⁸ *sūra en-Nūr*, 16. *ājet*

VELIKI GRIJESI

A mi vjerujemo da ko god počini bilo koji od velikih grijehā, kakvi su bespravno ubijanje muslimana, blud, kamata, pijenje vina i on to ponovi – on činjenjem toga ne izlazi iz okvira islāma niti je osuđen na vječnost u prebivalištu kazne, sve dok on umre kao *muwehhid* u svim vrstama *'ibādeta*.

STATUS ALLĀHOVOG POSLANIKA, *sallallāhu 'alejhi we sellem*

I ono što mi vjerujemo jeste da je status našeg Vjerovjesnika Muhammeda, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, apsolutno najviši status stvorenja, i da je on u svom grobu živ životom *berzaha*, višim nego što je život *šehidā* koji je spomenut u Objavi, jer je on, bez sumnje, bolji nego oni.

I (vjerujemo) da on čuje nazivanje *selāma* njemu od strane muslimana i da je sunnet posjetiti ga; međutim, ne polazi se na put, izuzev radi posjete *mesdžidu* i klanjanja u njemu. Pa ako čovjek namjerava, zajedno sa tim, posjetiti ga (grob Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*), onda tome nema prigovora.

A ko god provede svoje dragocjeno vrijeme u donošenju *salawātā* na njega, *'alejhis'-salātu wes-selām*, u skladu sa načinom prenešenim od njega, onda je on uspio u postizanju sreće oba svijeta i to će mu biti dosta za njegove brige i nevolje, kao što je spomenuto u *hadīthu* od njega.

ALLAHOVE EWLIIJE

I mi ne poričemo *kerāmete* (čudesa) *ewlijā* i mi im dajemo priznanje koje oni zaslužuju i da su oni na uputi od svoga Gospodara, sve dok slijede propisani put i propise *šerī'ata*.

Međutim, oni ne zaslužuju (da im bude upućen) ikakav oblik *'ibādeta*, bilo za vrijeme njihovih životā ili nakon njihove smrti.

Ali, dova može biti tražena od njih dok su oni živi, i uistinu od svakog muslimana, jer je došlo u *hadīthu*: ***"Dova čovjeka muslimana za svoga brata se uslišava."***

I on je, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, naredio 'Umeru i 'Aliju da mole za oprost za 'Uwejsa, pa su to njih dvojica i učinili.

ŠEFĀ'AT

I mi potvrđujemo *šefā'at* našem Vjerovjesniku, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, na Sudnjem danu, prema onome sto je prenešeno, a slično tome ga mi potvrđujemo i ostalim poslanicima, *melekima, ewlijama* i djeci (koja su umrla mala), također prema onome što je prenešeno.

I mi ga (*šefā'at*) tražimo samo od Onoga Koji ima vlast nad tim, a On će dati Svoju dozvolu za to kome god On hoće od *muwehhidā*, koji će biti najsrećniji od ljudi njime (da prime *šefā'at*), kao što je prenešeno da trebamo reći: "O Allāhu, daj nam *šefā'at* našeg Vjerovjesnika Muhammeda, *sallallāhu 'alejhi we sellem, na Sudnjem danu*", ili: "O Allāhu, daj nam *šefā'at* Tvojih dobrih robova" ili "...Tvojih *meleka*", ili slično tome, što se traži od Allāha, a ne od njih.

Zato se ne kaže: "O Allāhov Poslaniče...", "O Allāhov štíćeniče, molim te za tvoj *šefā'at*", ili poput: "Dođi mi u pomoć" ili: "Spasi me", "Izliječi me", "Daj mi pobjedu nad mojim neprijateljem", ili slično tome, od onoga što niko mimo Allāha Uzvišenog nije u stanju.

Pa ako se ovo traži od spomenutih dok su oni u *berzahu* – onda je to oblik *širka*, jer ni u Knjizi niti u

sunnetu ne postoji prenešen tekst koji to podržava, niti postoji ikakva predaja od *selefus-sāliha* u tom pogledu. Naprotiv, u Knjizi i sunnetu i od *idžmā'a* (konsenzusa) *selefā* je prenešeno da je to *veliki širk* zbog kojeg se Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, borio (protiv ljudi).

ZAKLETVE I ČINJENJE *TEWESSULA*

Pa ako si nas pitao šta mi kažemo u vezi zakletvi i činjenja *tewessula* nečim drugim mimo Allāha, ja kažem:

Mi gledamo u stanje onoga koji se zaklinje (nečim drugim mimo Allāha); pa ako on time namjerava veličanje (toga čime se zaklinje) poput veličanja Allāha ili čak i više, kao što se dešava kod nekih od ekstremnih *mušrikā* od ljudi našega doba, kada se od njega traži da se zakune svojih *šejhom*, tj. svojim *ma'būdum* (onime kome on čini *'ibādet*) od koga on zavisi u svim svojim stvarima, on neće prihvatiti da to uradi ako laže ili sumnja; ali ako se od njega traži da se zakune jedino Allāhom, on će to učiniti – onda je on *kāfir* od najgorih *mušrikā* i najveća neznalica od njih po konsenzusu.

Ali, ako on ne namjerava veličanje, već to čini samo zbog "klizanja" jezika, onda to nije *veliki širk*, ali se to onome koji je to rekao mora zabraniti, on na to upozoren i naređeno mu da odmah učini *istigfār* (zatraži Allāhov oprost).

Što se tiče *tewessula*, a to je da čovjek kaže: "*O Allāhu, molim te statusom Tvog Vjerovjesnika Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem*", ili: "...pravom Tvog Vjerovjesnika", ili: "...statusom Tvojih

dobrih robova”, ili: *”...pravom Tvog tog i tog roba*”,⁹ onda je ovo vrsta pokuđenog i prezrenog *bid'atā* za koji dokaz nije prenešen u tekstovima, poput podizanja glasa pri donošenju *salawāta* na Vjerovjesnika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, nakon *edhāna*.

⁹ Ovdje šejh govori o *tewessulu moljenjem Allāha haqqom I položajem Njegovih stvorenja kod Njega* (koje je nazvao novotarijom), a koje je svakako manje od *obraćanja nekome drugom mimo Allāha i traženja šefā'ata od njega.*” (napomena prevodica)

EHLUL-BEJT

Što se tiče *ehlul-bejta*, pitanje u vezi njih je bilo upućeno 'ulemi ed-Dir'ijje, a također i u pogledu dozvoljenosti braka žene *fātimijskog* porijekla sa čovjekom koji nije tog porijekla, a odgovor je bio sljedeći:

Ehlul-Bejt, Allāh bio zadovoljan njima, bez sumnje imaju pravo na našu ljubav i privrženost, kao što je prenešeno u Knjizi i sunnetu. Zato je obaveza voljeti ih i pokazivati privrženost prema njima.

Međutim, islām je učinio stvorenja (ljude) jednakim, pa tako niko nije bolji od drugoga osim po bogobojznosti.

Uz sve to, oni zaslužuju prednost i uvažavanje, kao što to zaslužuje i ostatak 'uleme, poput sjedenja u pročelju *medžlisa* (sijela), posluživanja njih sa uvažavanjem, ustupanja prava prvenstva (prednosti) prolaza na putu i slično tome, i u prisustvu drugih ljudi slične starosti i znanja.

A što se tiče opšte prakse u nekim zemljama, davanja prednosti njihovoj djeci i njihovim nezalicama nad onima koji su zaslužniji nego oni, do te mjere da, ako ovaj nije poljubio njegovu ruku

svaki put kada ga pozdravi, on će ga kriviti, sa njim se svađati, tući ga ili se sa njim raspravljati – onda je ovo praksa za koju nema prenešenog teksta, niti ju je dokazao argument. Naprotiv, to je *munker* (zlo djelo), čije je uklanjanje obavezno.

Ali ako ovaj poljubi ruku jednog od njih vrativši se sa puta, ili zbog njegovog obilnog znanja, ili s vremena na vrijeme, ili nakon dugog odsustva, onda tome nema prigovora.

Međutim, ono što je postalo uobičajeno u današnjem *džāhilijetu* jeste to da je ljubljenje ruke postalo simbol za one za koje se vjeruje ili za čije pretke se vjeruje da posjeduju određene moći ili je običaj oholnika prema ostalima. Zato smo mi to apsolutno zabranili, naročito za spomenute ljude, da bismo presjekli puteve koji vode ka *širku* koliko smo u stanju.

A jedini razlog zbog koga smo mi srušili kuću *es-Sejjide* Hadīdže, kupolu nad mjestom rođenja i neke od *zawājā* pripisane nekim od *ewlijā* je bio da to spriječimo, i da spriječimo pripisivanje partnera Allāhu koliko god smo u moći, zbog veličine toga, jer Allāh neće oprostiti *širk*.

A to je gore od pripisivanja sina Uzvišenom Allāhu, jer sin predstavlja potpunost u slučaju stvorenja, a što se tiče *širka* – to je nedostatak

(manjkavost), čak i u slučaju stvorenja, prema riječima Njega, Uzvišenog:

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ ۖ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ

”On vam kao primjer navodi vas same: da li su oni koji su u posjedu vašem izjednačeni s vama u onome što vam mi dajemo?” (*sūra* er-Rūm, 28. ājet)

A što se tiče braka žene *fātimijskog* porijekla za čovjeka koji nije tog porijekla – to je dozvoljeno po *idžmā'u* i zaista u tome nema nikakve pokuđenosti. Jer, 'Alī je udao svoju kćerku za 'Umer ibnul-Hattāba, a obojica od njih su dovoljni primjeri za slijeđenje. I Sekīne bint el-Husejn ibn 'Alī je bila udata za četiri čovjeka, a nijedan od njih nije bio *fātīmī*, čak ni *hāšimī*, a *selefi* su nastavili tim putem bez prigovora.

Međutim, mi ne prisiljavamo nikoga da uda svoju štíćenicu, izuzev da ona sama to traži i odbije nekoga nejednakog njoj u *kufu'* (društvenom status). A Arapi su jedan drugome *ekiffā'* (jednaki), pa je tako ono što je uobičajeno u nekim zemljama od odbijanja braka zasnovano na društvenom statusu

dokaz oholosti i traženja da se bude hvaljen. A iz ovoga bi mogao rezultirati veliki *fesād*, kao što je prenešeno.

Zaista, brak između onih čiji je status nejednak je dozvoljen, jer je Zejd – koji je bio oslobođeni rob – bio oženjen Zejnebom, majkom vjernikā, a ona je bila od Qurejšijjā. A ovo pitanje je dobro poznato sljedbenicima *medhhebā*.

USPOSTAVLJANJE ARGUMENTA I USLOVI (ČINJENJA) TEKFĪRA

Pa ako neko, namjeravajući da uplaši ljude i odvрати ih od Istine i predavanja njoj, kaže: *"Ako sa uvjerenjem proglasite da je onaj ko kaže: "O Allāhov Poslaniče, tražim tvoj šefā'at" – mušrik čija krv može biti prolivena, onda to nužno ukazuje na kufr većine ummeta, naročito onih iz posljednjih generacijā, jer su učenjaci koje su oni slijedili jasno rekli da je to mendūb i otvoreno su kritikovali one koji o ovome kažu drukčije!"*

Ja kažem:

Ovo se nužno ne podrazumijeva, jer implikacija *medhheba* nije sama po sebi *medhheb*, kao što je dobro poznato. Na primjer, nužno se ne podrazumijeva da smo mi *mudžessime* (antropomorfisti) ¹⁰ samo zato govorimo o smjeru (Allāhovog) *'uluwwa* (uzdignuća) kao što je prenešeno u *hadīthu* u vezi toga.

I mi kažemo u vezi onih koji su umrli: oni su *ummet* (narod) koji je bio i nestao; i mi ne činimo *tekfīr* (ikog drugog), osim onoga do koga je naša

¹⁰ Tj. oni koji upoređuju Allāha sa Njegovim stvorenjima. (napomena prevodica)

da'wa ka Istini došla, kome je put razjašnjen, nad njim argument uspostavljen i koji onda nastavi arogantno i tvrdoglavo, kao što je slučaj sa većinom onih protiv kojih se mi danas borimo, koji insistiraju na *širku*, odbijajući da sprovedu *wādžibe* (obaveze vjere) i javno čineći velike grijeha i zabranjena djela.

A što se tiče drugih (mimo ove većine), mi se protiv njih borimo samo zbog njihovog pomaganja ovima, njihovog prihvatanja njih, njihovog povećavanja njihovog broja i njihovog učestvovanja sa njima u borbi protiv nas. Stoga se na njih u tom slučaju odnosi isti propis u pogledu borbe (protiv njih).

I mi opravdavamo one koji su umrli: pogriješili su, ali su opravdani, zbog činjenice da nisu bili sačuvani od greške. Zato apsolutno (nikako) nije dozvoljeno opravdavati to riječima da je postojao *idžmā'* po tom pitanju, a ko god je kritikovao one koji su rekli drukčije, je pogriješio.

A nije ništa čudno da neko pogriješi, jer su oni koji su bili bolji od njih također činili grijehi, kao 'Umer ibnul-Hattāb (*radijallāhu 'anhu*); jer kada ga je žena ispravila, on je povukao svoju izjavu u pogledu *mes'ele mehra*, kao i u pogledu drugih stvari koje su poznate u njegovoj biografiji. Štaviše, velika grupa *ashābā* je pogriješila, a naš Vjerovjesnik

(*sallallāhu 'alejhi we sellem*) je bio među njima, a njegovo svjetlo ih upućivalo, kada su rekli: "*Napravi nam Dhātu Enwāt, kao što oni imaju Dhātu Enwāt.*"

Pa ako kažeš:

"To je slučaj onoga koji je zbunjen, a onda kada ga neko ispravi on to prihvati; šta onda treba reći za onoga koji shvati dokaze, koji je pogledao u riječi imāmā koji se slijede, i koji ustrajava na tom putu sve dok ne umre?"

Ja kažem:

Ne postoji ništa što nas sprječava da opravdamo te spomenute, i mi ne kažemo da je takav *kāfir*,¹¹ niti mi za tog prethodno spomenutog kažemo da je kriv zbog svoje greške, čak i ako je ustrajavao u toj svojoj grešci, zbog toga što nije bilo onoga ko bi se u ime ovog pitanja u njegovo vrijeme borio svojim jezikom, svojom sabljom i svojim kopljem. Jer nad njim nije uspostavljen argument, niti mu je put razjašnjen; naprotiv, put pisaca spomenutog perioda (vremena)

¹¹ Vrijedno je ovdje spomenuti da to što *šejh* negira nečiji *tekfīr* (nekoga ne proglašava nevjernikom) ne znači nužno da ga on smatra i proglašava muslimanom, već da ga on najčešće smatra *nemuslimanom*, ali negira da je takav *kāfir* (nevjernik) *kufrom* kažnjavanja, a što se vidi iz riječi koje slijede, u kojima se spominje da takav u to vrijeme nije imao odakle saznati Istinu po tom pitanju. (napomena prevodica)

je bio put potpunog napuštanja govora *imāmā* sunneta u vezi ove teme, a ko god je pogledao u njih (te govore) suprotstavili su mu se prije nego što bi se to moglo usaditi u njegovom srcu, i njihovi velikaši su nastavili da zabranjuju svojim podređenim svako gledanje u ovo, a vlast kraljevā je odvrćala svakoga u čije srce je ušlo nešto od toga, izuzev onih koje je Allāh htio.

Štaviše, Mu'āwija i njegovi prijatelji (*radijallāhu 'anhum*) su smatrali prikladnim da se suprotstave *emīrul-mu'minīnu* 'Alī ibn Ebī Tālibu (*radijallāhu 'anhu*), da se bore protiv njega i da objave rat protiv njega, a pogriješili su u činjenju toga po *idžmā'u*. I oni su ustrajali na toj grešci, pa ipak nije poznato da je iko od *selefā protekfīrio* ijednoga od njih, po *idžmā'u*. Štaviše, oni takvoga nisu nazvali ni *fāsiqom*; naprotiv, potvrdili su za njih nagradu *idžtihāda*, i pored toga što su pogriješili, kao što je dobro poznato među *ehlus-sunnetom*.

I mi smo poput toga: Mi ne činimo *tekfīr* ikoga čija je vjera ispravna, čiji su pravičnost, znanje, bogobojaznost i *zuhd* (asketizam) dobro poznati, čiji je život hvale vrijedan i ko je učinio iskreni trud za *ummet* posvećivanjem sebe podučavanju korisnim naukama i pisanju o njima, i ako je pogriješio u ovo ili u nekim drugim *mes'elama*.

Primjer ovoga je Ibn Hadžer el-Hejtemi, jer smo mi dobro svjesni onoga što je on rekao u (djelu) "*Ed-Durr el-Munedhdham*", pa ipak to ne umanjuje od njegovog velikog znanja, i iz ovog razloga mi pridajemo veliku važnost njegovim knjigama, kakve su (kao što su) "*Šerh el-Erbe'in*", "*Ez-Zewādžir*" i druge, i mi se oslanjamo na ono što je on prenio, jer je on jedan od '*uleme* (učenjakā) muslimanā.

Ovo je ono na čemu smo, obraćajući se svima koji imaju zdrav razum i znanje i koji posjeduju svojstvo) pravednosti, bez naklonosti ka netrpeljivoj pristrasnosti ili fanatizmu: gledati u ono što je rečeno, a ne ko je to rekao.

A što se tiče onoga čiji je običaj i navika da obavezuje pridržavanje za određenu osobu u svemu, bez obzira da li je to u Istini ili ne, onda takav slijepo slijedi one u vezi kojih je Allāh rekao (da su govorili):

إِنَّا وَجَدْنَا ءِآبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ ءِآثَرِهِم

مُقْتَدُونَ

"Mi smo zaista zatekli naše očeve (pretke) na (ovom) putu i mi ih u stopu slijedimo."¹²

¹² sūra ez-Zuhruf, 23. ājet

Njegov običaj i navika je da prepozna Istinu po ljudima, a ne ljude po Istini.

Zato se mi njemu i onima koji su poput njega ne obraćamo (drugačije), osim sabljom, sve dok se njegova zabluda ne ispravi i njegova greška ne ukloni.

A vojske *tewhīda*, hvala Allāhu, su pobjedonosne i njihove su zastave raširene sa uspjehom i napretkom.

وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

”A dhulumčari će sigurno saznati u kakvu će se muku uvaliti.”¹³

I:

فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ

”Pa, Allāhova stranka će svakako pobijediti.”¹⁴

I On je, Uzvišeni, rekao:

وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ

¹³ sūra eš-Šu'arā', 227. ājet

¹⁴ sūra el-Mā'ide, 56. ājet

”A vojska naša će sigurno pobijediti!”¹⁵

وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

”A naša je dužnost pomoći vjernike.”¹⁶

وَالْعَقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

”A lijep ishod čeka one koji se Allāha boje.”¹⁷

¹⁵ sūra es-Saffāt, 173. ājet

¹⁶ sūra er-Rūm, 47. ājet

¹⁷ sūra el-E'rāf, 128. ājet

BID'AT

Također, od onoga na čemu smo je i da je *bid'at* (novotarija) – a on je sve što je uvedeno u vjeru nakon tri generacije – u svim svojim oblicima prezren i pokuđen, nasuprot onima koji kažu da postoje dobri i loši *bid'ati* i (nasuprot) onima koji ih dijele na pet kategorija; osim ako to usaglasimo riječima da su dobri *bid'ati* ono na čemu su bili *selefus-sālih*, i da oni obuhvataju ono što je *wādžīb* (obavezno), *mendūb* (preporučeno, pohvaljeno) i *mubāh* (dozvoljeno); i u tom slučaju bi oni, figurativno govoreći, mogli biti nazvani *bid'atima*, a da su loši *bid'ati* sve ono što je mimo toga, i da oni obuhvataju ono što je *harām* (zabranjeno) i *mekrūh* (pokuđeno). A nema prigovora ovom usaglašavanju.

Tako su od pokuđenih *bid'atā* koje mi zabranjujemo: podizanje glasa u *edhānu* sa nečime što nije dio *edhāna*, bilo to sa *ājetima* ili donoseći *salawāt* na Vjerovjesnika (*sallallāhu 'alejhi we sellem*), ili drugim *dhikrom* nakon *edhāna*, ili za vrijeme noći *džumu'a* (petka), ili Ramadāna, ili dva *Bajrama*; jer je sve to pokuđeni *bid'at*.

I mi smo ukinuli ono što je bilo uobičajeno u Mekki od proglašavanja ljudima da čine *dhikr* ili da

dove (mole) za milost i tome slično, a 'ulema (učenjaci) medhhebā potvrdila da je to *bid'at*.

A od njih je: čitanje *hadītha* Ebū Hurejre prije *hutbe*; a komentator "*Džāmi'us-Sagīra*" je jasno rekao da je to *bid'at*.

A od njih je i: održavanje skupova u određeno vrijeme sa ciljem iščitavanja priče o Poslanikovom (*sallallāhu 'alejhi we sellem*) rođenju, sa vjerovanjem da je to posebno preporučeno djelo *'ibādeta*, bez podučavanja znanju *sīre*; jer ovo nije prenešeno.

A od njih je i: održavanje skupova da bi se učio *rawātib šejhova* povišenim glasovima, i učenje *el-Fātihe*, i činjenje *tewessula* putem njih u važnim stvarima; kao što su *rātib* od *es-Semmāna*, *rātib* od *el-Haddāda* i njima slični. Uistinu, ovakvi skupovi bi mogli sadržavati *veliki širk*, pa se zato protiv njih treba boriti; a kome god među njima bude objašnjeno mu i prihvati da ove stvari u ovakvim formama nisu sunnet već *bid'at*, on se ostavlja na miru, ali ako oni odbiju onda je na vladaru da ih kazni onime što on smatra dovoljnim kao sredstvo odvracanja.

A što se tiče *ahzāb* (zbirki *dhikrova* i *dova*) 'uleme koje su uzete iz Knjige i sunneta, onda nema prigovora u učenju njih i činjenju toga redovno; jer su *dhikrovi*, donošenje *salawāta* na Vjerovjesnika

(*sallallāhu 'alejhi we sellem*), *istigfār* (traženje oprosta), učenje Qur'āna i slično tome, visoko preporučeno po *šer'atu*, (i) onaj ko se toga pridržava je nagrađen, i što više Allāhov rob to čini, njegova nagrada se uvećava, ali samo dok se to čini na propisani način: bez odlaska u pretjerivanje, kvarenje toga ili mijenjanja njega; jer je Uzvišeni Allāh rekao:

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً

”Molite se ponizno i u sebi Gospodaru svome.”¹⁸

I On je, Uzvišeni, rekao:

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا

”A Allāhu pripadaju najljepša imena, pa Ga zovite njima!”¹⁹

A, Allāha mi, kako je velik bio en-Newewī sa svojom zbirkom *”Kitāb el-Edhkār”*, pa (tako da) bi se zainteresovani trebao okoristiti od nje, jer ona sadrži ono što je dovoljno onome ko je uspješan.

¹⁸ sūra el-E'rāf, 55. ajet

¹⁹ sūra el-E'rāf, 180. ājet

A od njih je i: ono što je uobičajeno u nekim zemljama, od učenja (recitovanja) *mewlūda* Vjerovjesnika (*sallallāhu 'alejhi we sellem*) pjesmama koje se pjevaju i pomiješano sa donošenjem *salawātā* na njega, i *dhikrovima* i učenjem Qur'āna, i činjenje toga nakon *terāwīh namāza*, vjerujući da je to djelo *'ibādeta*. Uistinu, opće mase umišljaju da je ovo od prenešenog sunneta. Stoga, to je zabranjeno.

A što se *terāwīh namāza* tiče, on je sunnet i nema prigovora (zamjerke) klanjanju njega u *džemā'atu* redovno.

A od njih je i: ono što je uobičajeno u nekim zemljama, od klanjanja pet obaveznih *namāzā* zajedno nakon posljednje *džume* Ramadāna. A ovo je jedno od zlih *bid'atā*, po *idžmā'u*, pa zato oni trebaju biti upozoreni od toga najžešćim upozorenjem.

A od njih je i: podizanje glasa u *dhikru* prilikom nošenja *mejta* (mrtvog), ili prilikom polivanja vode po *qaburu* (grobu), i drugo mimo toga što nije prenešeno od *selefā*. A *šejh* et-Tartūšī el-Magribī je napisao jezgrovitu knjigu koju je nazvao "*El-Hawādith wel-Bid'a*", a Ebū Šāmeḥ el-Maqdisī je napisao njen sažetak; tako da je na onome koji je zabrinut za svoju vjeru da je nabavi.

I mi zabranjujemo samo one novotarije koje su uzete kao vjera i *'ibādet*.

Što se tiče onoga što nije uzeto kao vjera i *'ibādet*, kao što je pijenje kahve, pisanje poezije, spominjanje dobrih osobina kraljeva, itd., mi to ne zabranjujemo, sve dok to nije pomiješano sa stvarima poput *dhikra*, *i'tikāfa* u *mesdžidu*, vjerujući da je to djelo *'ibādet*a; jer je Hassān opovrgao stav *emīrul-mu'minīna* 'Umer ibnul-Hattāba (*radijallāhu 'anhu*), rekavši (riječima): "*Pisao sam ovu poeziju pred onim koji je bio bolji od tebe*", pa je to 'Umer prihvatio.

I svaka vrste *mubāh* rekreacije je dozvoljena, jer je Vjerovjesnik (*sallallāhu 'alejhi we sellem*) dozvolio Abesincima da igraju svoje sportove na dan Bajrama unutar njegovog (*sallallāhu 'alejhi we sellem*) *mesdžida*.

I pjevanje za vrijeme gradnje ili sličnog tome je dozvoljeno, kao i uvježbanje korištenja različitih vrsta oružja, kao i ono što podstiče na hrabrost, kakvi su ratnji bubnjevi, ali ne i drugi muzički instrumenti, koji su zabranjeni.

A razlika između njih je veoma (vrlo) jasna.

I nema prigovora (zamjerke) udaranju u def prilikom vjenčanja, jer je on (*sallallāhu 'alejhi we sellem*) rekao: "***Poslan sam sa el-Hanīfijah es-Semhah*** (*lahkom vjerom monoteizma*)."

I rekao je: *”Neka Židovi znaju da u našoj vjeri postoji užitak.”*

U VEZI ŠEJHUL-ISLĀMA IBN TEJMIJJE I IMĀMA IBNUL-QAJJIMA

Također, mi smatramo *imāma* Ibnul-Qajjima i njegovog *šejha* (*šejhul-islāma* Ibn Tejmijje) dvojicom *imāma* Istine od *ehlus-sunneta*, i mi njihove knjige smatramo najvećim od knjigā; međutim, mi njih ne slijedimo slijepo u svakoj *mes'eli* (stvari), jer se od svačijeg govora prihvata i odbacuje, osim našeg Vjerovjesnika Muhammeda (*sallallāhu 'alejhi we sellem*).

A poznato je da se mi ne slažemo sa njima u pogledu nekoliko stvari, uključujući *mes'elu* (pitanje) trostrukog razvoda odjednom (na jednom sijelu), jer mi kaŕemo u skladu sa tim, slijedeći govor četiri *imāma*.

I mi *waqf* smatramo validnim, i *nedhr* (zavjet) dozvoljenim, i da on mora biti ispunjen u svemu, izuzev u nepokornosti Allāhu.

A od zabranjenih *bid'atā* je: učenje el-Fātihe za *šejhove* nakon pet *namāza*, i odlazak u ekstremizam u hvaljenju njih, i činjenje *tewessula* putem njih na način na koji se to uobičajeno čini u mnogim zemljama, i nakon skupova *'ibādeta*, vjerujući da je to od najboljih djelā *'ibādeta*; dok to može odvesti u *širk*, a da čovjek to i ne primjeti. Jer čovjek može biti

odveden da počini širk bez uviđanja, zbog njegove skrivene prirode; da nije tako, Vjerovjesnik (*sallallāhu 'alejhi we sellem*) se ne bi utjecao od njega riječima: ***"Allāhu, utječem Ti se da Ti učinim širk svjesno i tražim Tvoj oprost za ono što učinim nesvjesno. Zaista, Ti si Poznavalac gajba (skrivenog)."***

Zato je nužno upamtiti ove riječi i štititi sebe od širka koliko je moguće; jer je 'Umer ibnul-Hattāb rekao: *"Karike islāma će biti prekinute (će se prekinuti), jedna za drugom, kada u islām uđe onaj ko nije spoznao džāhilijet."*

A to je zato što će on počiniti širk, vjerujući da je to djelo 'ibādeta. Allāhu se utječemo od zablude i gubljenja našeg imāna.

Ovo je ono što sam prezentovao za vrijeme rasprave sa spomenutim šejhom (Husejn ibn Muhammed el-Ibrīqī) u vrijeme dok je on bio neodlučan, i on je od mene svaki put zahtijevao da to zapišem; pa kada je on insistirao na tome, ja sam mu ovo zapisao, bez obraćanja ni na jednu knjigu, jer sam bio zauzet do krajnjeg stepena poslovima *gazwe*.

A ko god želi da potvrdi ono na čemu smo mi, neka dođe kod nas u Dir'ijju, i on će vidjeti ono što će zadovoljiti njegove misli i smiriti njegov pogled,

od predavanja u svim naukama, pogotovo *tefsīru* i *hadīthu*; i vidjeće ono što će ga zadiviti, Allāhovom hvalom i pomoći, od uspostavljanja *sha'a'ir* (spoljašnjih obilježja) vjere, i blagosti prema slabima, posjetiocima i siromasima.

ET-TARĪQA ES-SŪFIJJA

I mi ne poričemo *et-Tarīqa es-Sūfijja* i čišćenje duše od zlih osobinā nepokornosti (Allāhu), vezanih za srce i udove, sve dok se čovjek pridržava zakonā *šerī'ata* i ispravnog *menhedža* (metodologije). I mi ne pokušavamo da iznosimo detaljna opravdanja ni za kakve greške u njegovim izjavama ili djelima.

A mi ne zavisimo ni od koga, niti tražimo pomoć i pobjedu ni od koga, niti se u svim svojim poslovima oslanjamo ni na koga, izuzev na Uzvišenog Allāha, jer nam je On dovoljan i divan Vladar; divan Gospodar i divan Pomagač. I neka Allāh blagoslovi Muhammeda, njegovu porodicu i *ashābe*, i podari im *selām*.

**DOSADAŠNJA IZDANJA
"KELIMETUL-HAQQ":**

- **Dokazi za obaveznost pokrivanja lica** (*Ebū Ahmed*)
- **Dokazi da je *isbāl harām*** (*Ebū Ahmed*)
- **Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti**
(*'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz*)
- **Bolest *irdžā'a*** (*grupa autora*)
- **Šta čini "*Lā ilāhe illAllāh*", a šta ga poništava?**
(*Hamid 'Alī Khān*)
- **Kome se to priviđaju *tekfīrovci* u Sandžaku i Bosni?**
(*'Proglas o tekfīru'* i odgovori na njega) (*Kelimetul-Haqq*)
- **Zalutale sekte *sūfijā* i *ši'ijā*** (*Kelimetul-Haqq*)
- **Isukana sablja na psovača Allāha, vjere i Poslanika**
(*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)
- **Šubhe vezane za propis demokratije u islāmu**
(*grupa autora*)

- **'Aqīda potpomognute skupine** (*'AbdulMedžid el-Munī'*)
- **Tewhīd el-hākimiije** (grupa autora)
- **Allāhova pomoć je, zaista, blizu** (*Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān*)
- **Demokratija je vjera** (*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)
- **Obaveze koje je dužan spoznati svaki muslimān i muslimānka** (*šejhul-islām Muhammed bin 'AbdulWehhāb*)
- **Ovo je ono što vam je vaš Gospodar obećao** (Reagovanje na incident u Novom Pazaru ispred Arap-džamije) (*Kelimetul-Haqq*)
- **Podučavanje najvažnijim pitanjima** (*Ahmed el-Hālidī*)
- **Može li se opravdavati neznanjem u djelima velikog širka i jasnog kufra?** (*Ebu Muhammed*)
- **Milletu Ibrāhīm** (*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)
- **'Aqīda ehliš-sunneta wel-džemā'ata** (Metn/tekst sedam velikih djela 'aqīde muslimāna na jednom mjestu, u jednoj knjizi: "Wasitijska 'aqīda", "Tahāwijeova 'aqīda", "Kitābut-tewhīd", "Tri načela", "Otklanjanje sumnji", "Djela koja izvode iz vjere" i "Šest načela")

- **Šerī'atski hidžāb** (*Kelimetul-Haqq*)
- **Istina o Turcima Osmanlijama** (*Ebū Ahmed*)
- **Muslimān ili mušrik** (*Ebū Hamza el-Afgānī*)
- **Dokazi za propis prijateljevanja sa mušricima**
(*šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehāb*)
- **Biografija imāma Ahmeda, rahimehullāh**
- **Uzvišena znamenitost u vrlinama Ibn Tejmije**
(*imām el-Bezzār*)
- **Osnove sunneta (Usūlus-Sunne)** (*imām Ahmed ibn Hanbel*)
- **Islām – savršeno potpuna vjera**
(*Muhammed el-Emīn eš-Šenqīti*)
- **Iblisova obmana** (*Ibnul-Džewzī*)
- **Nije musliman onaj ko ne tekfīri zakonodavca (propisivača zakona) mimo Gospodara svjetova**
(*Ebū Hamza el-Afgānī*)
- **Mes'ele vezane za kufr u tāgūta** (*Ebū Muhammed*)
- **Počinilac širka nikada ne može biti musliman** (*Ebū Hamza*)

- **Vjerovanje *imāma el-Buhārija*** (*imām el-Lālikā'ī*)
- **Dovoljnost u vjerovanju** (*Ibn Qudāme el-Maqdisi*)
- **Ovo je naša vjera** (*šejh 'Abdullāh ibn Muhammed ibn 'AbdulWehhāb*)
- **Vjerovanje četvorice *imāmā*** (*'AbdurRahmān el-Humejjis*)